

Behz b. Hakîm babasından o da dedesinden - radiyallahu anh-'den naklediyor."Ey Allah'ın Rasûlu, kime iyilik yapayım? diye sordum. Bana: "Annene" dedi. "Sonra kime?" diye tekrar ettim. "Annene" dedi. "Sonra kime?" dedim. "Annene" dedi. "Sonra kime?" dedim, bu dördüncüde "Babana, sonra da en yakınlarına" diye cevap verdi."

Behz b. Hakîm babasından o da dedesinden -radiyallahu anh-'den naklediyor."Ey Allah'ın Rasûlu, kime iyilik yapayım? diye sordum. Bana: "Annene" dedi. "Sonra kime?" diye tekrar ettim. "Annene" dedi. "Sonra kime?" dedim. "Annene" dedi. "Sonra kime?" dedim, bu dördüncüde "Babana, sonra da en yakınlarına" diye cevap verdi."

[Hasen Hadis] [Tirmizî rivayet etmiştir - Ebû Dâvûd rivayet etmiştir - Ahmed rivayet etmiştir]

Hadiste akrabalara iyilik yapmaya ve onlara ihsanda bulunmaya teşvik vardır. Anne bunu en çok hak edendir. Ondan sonra da babadır. Sonra da daha yakın ve daha yakın olan. Annenin daha çok hak etmesinin sebebi yorgunluğunun, merhametinin ve hizmetinin çokluğundandır. Çünkü onun hamileyken taşıma, emzirme ve yetiştirme üstünlüğü vardır. Hamilelikte yorgunluk, sonra da doğum meşakkati, Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: (Annesi onu ne zahmetle karnında taşıdı ve ne zahmetle doğurdu) Ahkaf 15. ayetten. Eğer anne babanın önüne alınıyorsa başkasının önüne alınması daha önceliklidir. Anne ve babaya infak etmekte onlara yapılan iyiliktendir.

<https://sunnah.global/hadeeth/tr/show/58188>

